

ligt, f. eks. fordi bærende skillevægge skulle flyttes eller samtlige døre udskiftes for at opnå de foreskrevne gang- og dørbredder.

Ved ombygning eller ændret anvendelse af en bestående bebyggelse er det derfor boligministerens hensigt at gøre en begrænsning, for så vidt angår kontorbygninger og produktionsvirksomheder. Her skal kravene kun opfyldes, hvor det kan ske uden indgribende ændringer i bebyggelsen. Hvad der skal forstås ved »indgribende ændringer«, kan næppe afgrænses generelt, men må bl. a. ses i sammenhæng med de ændringer, der af andre årsager skal gennemføres. Ved eksempler som de ovenfor angivne kan der gives vejledning for skønnet i de enkelte tilfælde.

Udvalget har endvidere drøftet lovforslagets § 1, nr. 3, hvorefter der i tilknytning til regler om arbejdsrum kan fastsættes bestemmelser om sundheds- og velfærdsforanstaltninger for de beskæftigede. Boligministeren har over for udvalget bekræftet, at der med den foreslåede bestemmelse ikke er tilsigtet nogen ændring i indholdet af de i medfør af arbejderbeskyttelseslovgivningen (nu: lovgivningen om arbejdsmiljø) gældende regler om udførelse og indretning af sundheds- og velfærdsforanstaltninger for de ansatte. Bestemmelsernes overflytning til bygningslovgivningen vil derfor ikke få økonomiske konsekvenser.

Et flertal (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med det af boligministeren stillede ændringsforslag.

Et mindretal (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Det er urimeligt at gennemføre bestemmelser, der kan tvinge butik- og andre erhvervsvirksomheder til at iværksætte bygningsmæssige foranstaltninger, der kan virke ødelæggende på især små og mellemstore virksomheders økonomi. I nogle tilfælde vil det offentlige under påberåbelse af disse regler reelt kunne lukke virksomheder, der har fungeret udmærket og opfyldt publikums behov i en årække. Herved vil de handicappede medborgere få længere vej til de pågældende butikker og andre servicevirksomheder.

Mindretallet ønsker ligeledes at fremhæve det forkastelige i, at det offentlige igennem lovgivningen tiltvinger sig en bedre pantsikring end andre panthavere.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af boligministeren, tiltrådt af udvalget:

Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:
»01. Efter § 12 indsættes som ny paragraf:

»§ 12A. Når jordbundsforholdene i et område er af en sådan beskaffenhed, at en sænkning af grundvandsstanden indebærer en risiko for skade på omliggende bygninger, kan kommunalbestyrelsen beslutte, at der skal kunne stilles særlige krav til bygningernes funderingsmetode i det pågældende område, herunder at bygninger ikke må udføres med kældre, og at der ikke må foretages midlertidige eller permanente sænkninger af grundvandsstanden i forbindelse med et byggearbejde.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens beslutning efter stk. 1 er bindende for ejere og indehavere af andre rettigheder over de pågældende ejendomme uden hensyn til, hvornår retten er stiftet. Kommunalbestyrelsen giver ejerne meddelelse om beslutningen og lader den tinglyse på ejendommene.«

Bemærkninger.

Ribe byråd har forespurgt boligministeriet, om bygningsmyndigheden i medfør af den nu gældende byggelovs § 42, som fra 1. februar 1977 afløses af § 12 i den ny byggelov af 26. juni 1975, kan nægte tilladelse til, at der foretages grundvandssænkninger i forbindelse med byggearbejder.

Baggrunden for kommunalbestyrelsens forespørgsel er de specielle jordbundsforhold i det indre Ribe, hvor bygningerne er opført på en kultursvamp varierende i tykkelse fra 0 til 6 m. Såfremt der i dette område foretages grundvandssænkninger, medfører det udtørring af kultursvampen med fare for bygningssætning til følge.

Efter de nævnte lovbestemmelser skal den byggende ved fundering m. v. foretage enhver foranstaltning, der er nødvendig for at sikre omliggende grunde og bygninger m. v.

Boligministeriet er imidlertid mest tilbøjelig til at mene, at bestemmelsen ikke indeholder hjemmel til at forbyde bygningsmæssige foranstaltninger alene med det sigte at undgå grundvandssænkning. Heller ikke anden lovgivning, herunder loven om kommuneplanlægning, in-